

„Nowa Reforma” wychodzi codziennie, z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych.

Prenumerata wynosi:

Table with 4 columns: Wniosek, W Austro-Węg. a przesyłką poczt., W Państwie Niemieckim, W Włoszech, Francji, Anglii, Belgii, Szwajcarii, Turcji i inn. krajach. Rows include monthly rates and postal charges.

Cena numeru 10 hal., z przesyłką pocztową 12 hal.

NOWA REFORMA

Prenumeratę przyjmują: Administracja „Nowej Reformy” i wszystkie urzędy pocztowe; miejscowa: administracja „Nowej Reformy”... Główna redakcja w Krakowie, ul. Jagiellońska 10.

Upaństwowienie kolei północnej.

Upaństwowienie kolei północnej należy do tych spraw w Austrii, których załatwienie boli się po prostu każdy rząd, każdy gabinet. Za upaństwowieniem tej linii przemawiają zarówno wszelkie względy administracyjne, jak — zawsze na czele spraw kolejowych stawiane — względy strategiczne.

to po wielu objawach. Wczoraj, mimo tropikalnej temperatury, zebrało się Koło polskie późnym wieczorem na posiedzenie, które dość długo trwało. Członkowie Koła polskiego mieli wczoraj co najmniej dziesięćgodzinny dzień pracy, licząc razem obrady w Izbie poselskiej i w Kole. Prócz tego podczas obrad izbowych odbywały się wciąż najrozmaitsze konwentykle i narady, rokowania, targi tak, iż zdawać się mogło, iż znajdujemy się u szczytu pełnego sezonu parlamentarnego.

dziwiać się należy, użyje odpowiednią część na regulację Wisły. Wymienione 295 miliony koron stanowią fundusz osobny, nie mający związku z 10 milionami koron, jakich rząd ma użyć na budowę drogi wodnej Zator-Samborek w okresie 1905—1908. Rzeczą Koła polskiego i namiestnictwa galicyjskiego będzie starać się, aby i na przyszłe lata utrzymać kwotę 295 mil. koron na cele regulacji rzek w Galicji.

laków w niematej mierze będzie zależna od tego. I po zatem hakata okazuje znow wielkie rozdrażnienie i zaniepokojenie. Założenie Towarzystwa „Straż” w Poznaniu zaalarmowało całą prasę hakatystyczną.

zupełnie narodowej władzy wyborczej, lecz jak dawniej uprawiają politykę na własną rękę. Tymczasem nie mają tydzień, w którymby nie toczył się jakiś proces prasowy przeciwko piśmie polskiemu. Świeżo znow poszedł do więzienia na 7 miesięcy redaktor „Dziennika Kujawskiego”, a redaktor „Górnoślązaka” skazany został znow na miesiąc więzienia.

Władysław Reymont. Chłopi. Książd zazywał tabakę, rozglądając łzawymi oczyma tę kupę rumowisk, która jeno ostała z chałupy, boć dach się zwałił do cna i razem z sufitem runął do środka, że przez wgnieciono szyby widać było tylko kupy potamałego drzewa i przgniętli stomy z poszycia.

Wzwiększając się kupie, i ciężkie westchnienia się zrywały, to płacz dzieciński, albo Weronczyno, słabnące już szlochanie; zaś na twarzach, ledwie widnych z pod nasuniętych na czoło zapasek, zaś się tań i leżała troska chmurna, jako to niebo, wiszące nad głowami, a nie po jednym policzku już skapująca gorąca.

mać. Aż tu naraz kiej nie huknie, kiej się nie zatrząsie, kiej cosik nie rypnie w ścianę! Jezus! myślałam, że wszystek świat się przewalę. Skoczyłam z łózka i ledwie com dzieci zgarnęła w naręczę, a tu już wszystko trzęszczy, łamie się i na głowę leci... ledwie com do sieni zdążyła, i chałupa się za mną zapadła... Jeszczem i myśli nie zebrała, kiej i komin obalił się z hukiem... Na dwoje zaś tak wiało, że na nogach trudno było ustoję, i wiatier roznosił poszycie, i ciepła na głowę! A tu noc, do wsi kawał drogi, wszyscy śpią, i ani sposob, by krzyki posłyszeli... Do dotu ziemniaczego wciąż gniełam się z dziećmi, i tak do świtania przesiadzieliem, umęczeni, że już nie wypowiedzieć...

Widzieli, że długo z nią na drodze o czymś rozprawiali. Naród zaś babski, ugwarzywszy się ździebko i nauzaławysy nad pokrzwidzoną, jął się rozcichodź dość śpiesznie, przypominając sobie zgniało o śniadaniach i pilnych robotach. Przy rumowisku ostała jeno sama rodzina, i właśnie medytowali, jakby tu co niebądź wydobyc z zawalonej izby, gdy powróciła zadyzana Sikorzyna.

mocy, Sikorzyna też nie próżnowała, a w końcu i Rocho nadszedł, rażno zabierając się do pomagania, że nim przedzwonił południe, Weronka już była osiedlona na nowem pomieszkaniu. — Komornica teraz jestem, dziadówka prawie! Cztery kąty i piec piąty, ani obrazu nawet, ni jednej całej miski! — wyrzekła gorzko, rozglądając się.

